

Inaki Revesado

ATÓMICA

de David Menkes i Alfonso Albacete. Pseudo-thriller impossible barrejat amb històries d'amor, d'amistat i stars de cine porno tot amb un ritme trepidant. Interpretada per un conjunt d'actors més o manco nous que són el millor de la pel·lícula (amb un Gustavo Salmerón fantàstic) i que, ben segur, seran les futures estrelles del cinema nacional. Llàstima que tot sigui una bajanada. Valoració: 2.

EL HÚSAR EN EL TEJADO

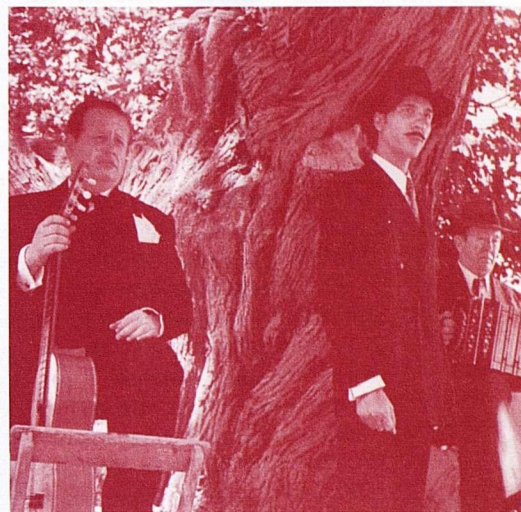
de Jean Paul Rappeneau. Romanticisme novel·lesc del segle XIX duit a la pantalla i on no falta cap ingredient del gènere: militar que lluita per un ideal polític llibertari, el còlera aniquilant la població, l'honor guanyant la batalla a la passió i final feliçment obert. Valoració: 3.

SUS OJOS SE CERRARON

de Jaime Chávarri. ¿I si Gardel no hagués mort en un accident aeri...? ¿I si allò només va ser un muntatge i ell va continuar viu molts i molts anys...? Chávarri ha sabut recuperar el mite i fer amb ell una història original, plena de sensibilitat i de tangos. Acuradíssima ambientació i excel·lent tria dels actors. Darío Grandinetti és Carlos Gardel. Valoració: 3.

COSAS QUE DEJÉ EN LA HABANA

de Manuel Gutiérrez Aragón. S'agraeix el lleuger to polític d'aquesta pel·lícula sense caure en l'exaltació dels valors comunistes tan degradats, però sense cercar la fàcil crítica anti-castrista. En aquest equilibri es desenvolupa una història d'amor que acaba resultant massa superficial, massa freda. Li manca un poquet de calor tropical. Valoració: 2.

Josep Carles Romaguera

KEEP COOL

de Zhang Yimou

El nou film d'aquest director rebutja la mirada analítica i raonada, la reflexió reposada i autocontemplativa de la història d'una Xina que alenava exotisme. *Keep Cool* se centra en l'època contemporània, exposada sota els trets d'un estil vertiginós, on se succeeix un bombardeig constant d'imatges rodades càmera en mà. No importen les lleis de la continuïtat ni que el temps dramàtic estigui sotmès al dictat d'un muntatge diabòlic, l'objectiu és transmetre la sensació del caos que es viu a la Xina dels noranta. Llàstima que la metàfora irònica de denúncia política s'imposi a una trama que es queda en anècdota ximple. Valoració: 3

ICE STORM

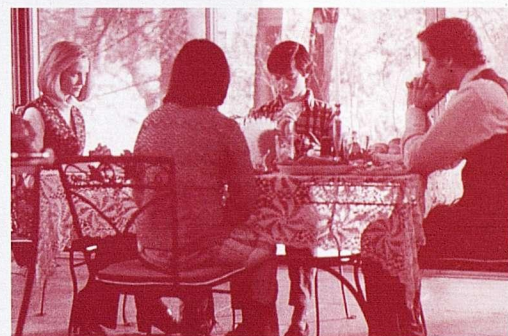
(Tormenta de hielo) d'Ang Lee

Un retrat desencantat de la generació dels seixanta, que es troba en l'encreuament, en plena crisi dels seus valors que han quedat desplaçats davant el canvi social i moral dels setanta. Membres d'una època que topen amb una realitat que descobreix les seves irresponsabilitats. Sobre el tema es projecta la mirada glaçada d'una posada en escena que se centra en els personatges -excel·lents interpretacions- i les seves reaccions i que podria haver evitat certs simbolismes redundants. Premi al millor guió a Cannes, segur que merescut. Valoració: 4

BOGGIE NIGHTS

de Paul Thomas Anderson

Una aproximació èpica al món del cinema pornogràfic, que presenta un

atractiu treball de posada en escena, amb plans-seqüència fets amb travelling, herència directa d'Scorsese. L'ambientació i unes grans interpretacions -descobriments de Mark Wahlberg i recuperació de Burt Reynolds- s'han de tenir en compte. El guió, cap a la segona meitat es res-sent, es mostra dubitatiu sobre quin camí emprendre i es perd entre les històries que formen el conjunt. Valoració: 2